

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **JPAVO, spol. s r. o.**, se sídlem Pravá 287/18, Praha 4, zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 29201/13/5000-14305-708158 ze dne 25. 11. 2013, ve věci daně z přidané hodnoty,

t a k t o :

I. Řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 29201/13/5000-14305-708158 ze dne 25. 11. 2013, vedené pod sp. zn. 22 Af 9/2014, řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 29200/13/5000-14305-708158 ze dne 25. 11. 2013, vedené pod sp. zn. 22 Af 12/2014, a řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného 3664/14/5000-14201-703604 ze dne 14. 2. 2014, vedené pod sp. zn. 22 Af 34/2014, **se spojují** ke společnému projednání a rozhodnutí. Spojené řízení **bude** nadále **vedeno** pod sp. zn. 22 Af 9/2014.

II. Rozhodnutí žalovaného č. j. 29201/13/5000-14305-708158 ze dne 25. 11. 2013, č. j. 29200/13/5000-14305-708158 ze dne 25. 11. 2013 a č. j. 3664/14/5000-14201-703604 ze dne 14. 2. 2014 **se zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 50 140,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského, advokáta se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobami podanými k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného:

- a) č. j. 29201/13/5000-14305-708158 ze dne 25. 11. 2013, jímž byla pouze co do bankovního spojení změněna a ve zbytku potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu ve Vsetíně ze dne 23. 10. 2012 o doměření daně z přidané hodnoty a uložení povinnosti uhradit penále z doměřené daně za zdaňovací období duben, červen-listopad 2007,
- b) č. j. 29200/13/5000-14305-708158 ze dne 25. 11. 2013, jímž byla pouze co do bankovního spojení změněna a ve zbytku potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu ve Vsetíně ze dne 23. 10. 2012 o doměření daně z přidané hodnoty a uložení povinnosti uhradit penále z doměřené daně za zdaňovací období leden-červenec, září-prosinec 2008,
- c) č. j. 3664/14/5000-14201-703604 ze dne 14. 2. 2014, jímž byla pouze co do bankovního spojení změněna a ve zbytku potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu ve Vsetíně ze dne 23. 10. 2012 o doměření daně z příjmů právnických osob a uložení povinnosti uhradit penále z doměřené daně za zdaňovací období let 2007 a 2008.

Žalobce v žalobách označil za meritum sporu rozsah a rozložení důkazního břemene. Uvedl, že sporné plnění – zboží (krabice) a služby (přepravu) – existovalo a žalobce prokázal, že ho přijal od deklarovaných dodavatelů; žalovaný naproti tomu neprokázal, že by žalobce plnění přijal od někoho jiného či že by věděl o tom, že je součástí podvodného řetězce. Dále žalobce namítal vady dokazování, spočívající v tom, že neexistence dodávky plnění byla dovozována z nekontaktnosti obchodních partnerů či ze skutečnosti, že si neplnili své veřejnoprávní povinnosti, dále v tom, že nebyli vyslechnuti navržený svědci. Žalobce namítal i nevypořádání odvolacích námitek a z toho plynoucí nepřezkoumatelnost, kdy ze strany žalovaného nebylo reagováno na námitku potřeby eurokonformního postupu ohledně podvodu na DPH a nebyla vyhodnocena výpověď svědka H. ve vztahu k přepravě a jím učiněné předložení dokumentů. Žalobce poukázal na to, že ve spise nebyl původně zařazen výsledek dožádání společnosti Billa, a. s., který prokazoval existenci přeprav,

z čehož dovozoval neúplnost, zmanipulovanost a nepoužitelnost správního spisu. Ve vztahu k dani z příjmů pak namítal to, že žalovaným nebyly zohledněny ani náklady minimálně nutné na pořízení krabic a provedení přeprav.

Žalovaný se žalobami nesouhlasil a navrhoval jejich zamítnutí. Zdůraznil, že žalobce pouze předložil formální a nedostatečné doklady, jimiž nebyl s to prokázat reálné dodání sporného zboží a služeb. Pokud se týče namítaných vad dokazování, žalovaný uvedl, že nestavěl své závěry o nedodání zboží na nekontaktnosti dodavatelů žalobce či na neplnění jejich veřejnoprávních povinností. Závěr o neurčitosti, rozpornosti a nevěrohodnosti svědka H. je napadených rozhodnutích odůvodněn. Pokud se týče neprovedených svědeckých výpovědí, pak svědek J. H. byl nekontaktní a ostatní svědkové neměli souvislost s předmětnými zdanitelnými plněními. Pokud se týče eurokonformního výkladu, poukázal žalovaný na to, že ve věci šlo o dokazování zdanitelných plnění, nikoli o účast na daňovém podvodu, proto námitka nebyla relevantní. Pokud se týče výsledku dožádání u společnosti Billa, spol. s r. o., s těmi byl žalobce nakonec seznámen. Náklady minimálně nutné nebylo zapotřebí zohledňovat, neboť žalobce vůbec neprokázal, že k vynaložení jakýchkoli nákladů vůbec došlo.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce podáními, v nichž zopakoval a rozvinul své žalobní námitky. Z podání ze dne 23. 6. 2015 vyplynulo, že svědek J. K. byl v jiném řízení dne 27. 2. 2015 vyslechnut.

Protože žaloby směřovaly proti rozhodnutím téhož žalovaného ve skutkově souvisejících věcech, žalovaný svá rozhodnutí obdobně odůvodnil a žalobce proti nim uplatnil v zásadě tytéž žalobní body, byly splněny podmínky § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pro spojení řízení o předmětných žalobách ke společnému projednání (výrok I. rozsudku).

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloby jsou důvodné.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že u žalobce byla dne 8. 3. 2010 zahájena daňová kontrola na daň z přidané hodnoty a daň z příjmů právnických osob. Správce daně dospěl během kontroly k závěru, že účetní doklady žalobce neprokazují dodání zboží (papírových obalů) a poskytnutí přepravních služeb (převoz výrobků žalobce do Prahy) od společností MEISIMPORT, s. r. o., a PROFI tuning, s. r. o., jejichž jednatelem byl P. H. Žalobce k prokázání sporných dodávek zboží a služeb navrhl svědecké výsledky, kdy ve věci byl vyslechnut P. H., který byl správními orgány vyhodnocen jako nevěrohodný. Ten uvedl mj., že jedním z jeho dodavatelů byl J. H., kterého se správce daně neúspěšně pokusil vyslechnout, byl však nekontaktní. Žalobce požadoval rovněž výsledek svědka J. K., jenž písemně uvedl, že pracoval na dohodu pro J. H. Správce daně jej však nevyslechnul, kdy vyhodnotil jeho případnou výpověď jako nadbytečnou a nemající žádnou souvislost se spornými přijatými zdanitelnými plněními. Zpráva o daňové kontrole byla projednána dne 23.

10. 2012. Na jejím základě byla vydána prvostupňová rozhodnutí, která byla (s výjimkou údaje o bankovním spojení) potvrzena napadenými rozhodnutími.

Podle § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce k prokázání sporných plnění předložil faktury, které nebyly perfektní (nevyplyvá z nich odkud, kam a kdy byly jízdy uskutečněny, resp. jaké krabice a v jakém množství byly dodány). Na žalobci tak bylo, aby jiným způsobem prokázal, že fakticky došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, a ve vztahu k DPH i to, kdo mu ono plnění poskytl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 181/2014-34 ze dne 21. 5. 2015). Zpochybnění sporných dodávek služeb a zboží nebylo založeno na nekontaktnosti obchodních partnerů žalobce či na neplnění jejich veřejnoprávních povinností, nýbrž na nedostatečných účetních dokladech žalobce. Pokud žalovaný uvádí, že nepochybuje o dodání zboží a služeb, pakl je tomu třeba rozumět tak, že zboží a služby stejného druhu byly dodávány i jinými obchodními partnery žalobce, a mohly proto zcela pokrýt jeho hospodářskou potřebu. Nic to nevypovídá o existenci sporných dodávek.

Důkazní břemeno k prokázání sporných dodávek služeb a zboží leželo na žalobci, který k jeho unesení navrhoval mimo jiné i výpověď svědka J. K. Ta ovšem byla odmítnuta pro nadbytečnost. Uvedeným postupem ovšem finanční orgány pochybily, neboť měly k dispozici písemné vyjádření uvedeného svědka, že pracoval pro J. H. Žalovaný uvedené písemné vyjádření považoval za nekonkrétní, ovšem i za této situace bylo jeho povinností pokusit se svědka vyslechnout, zda v procesu výpovědi nebude možno jeho výpověď konkretizovat. Žalovaný však zhodnotil znalost svědka o věci jako nedostatečnou, aniž jej vyslechl. Tato skutečnost je důvodem, proč soud dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadená rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít vliv na nezákonné rozhodnutí ve věci samé, zrušil.

Pokud se týče argumentace eurokonformním postupem ohledně podvodu na DPH, pak se soud ztotožňuje se žalovaným, že takováto argumentace byla předčasná za situace, kdy ve věci šlo o dokazování sporných dodávek zboží a služeb, nikoli o to, zda (již dokázané dodávky) byly součástí podvodného řetězce.

Pokud se týče svědka H., žalovaný přezkoumatelným způsobem uvedl, proč má jeho výpověď za neurčitou a rozpornou, jakož i proč jej má za nevěrohodného s ohledem na držbu falešných razítek. S tímto se soud ztotožňuje.

Pokud se týče námitky manipulace se správním spisem, soud uzavírá, že chybějící zpráva o výsledku dožádání do spisu nakonec zařazena byla a žalobce s ní byl seznámen, čímž došlo ke zhojení procesní vady, která nezařazením uvedené zprávy nastala. Soud rovněž nepřisvědčuje námitce nezohlednění nákladů minimálně nutných (ve věci sp. zn. 22 Af 34/2014), neboť jestliže zde bylo důkazní břemeno na

žalobci, aby prokázal vůbec existenci sporných dodávek, nebylo na místě hodnotit minimální náklady na tyto dodávky, jejichž existence nebyla prokázána.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady žalobce tvoří zaplacené soudní poplatky za žaloby ve výši 9 000,- Kč, odměna zástupce za deset úkonů právní služby – a to 3x převzetí věci, 3x sepis žaloby, 3x sepis repliky k vyjádření žalovaného a 1x sepis doplnění žaloby ze dne 23. 6. 2015 dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 3 100,- Kč, v deseti režijních paušálech po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH ve výši 7 140,- Kč. Pokud se týče ostatních podání žalobce, nebylo v nich nic relevantního, co by objektivně nemohl uvést v podáních, za něž mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám daňového poradce, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í :

Proti výroku I. tohoto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Proti výrokům II. a III. tohoto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 21. ledna 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu